

[Indenrigsministeren]

ne, man har det økonomiske og det politiske ansvar for udbygningen af sygehusene, og det vil vi gerne sætte streg under her.

Med hensyn til muligheden for at føde hjemme med jordemoderhjælp er denne ret der allerede mange steder, men vi vil gerne have, at det bliver understreget her, og det vil også blive understreget i den kommende fødselsplanlægning, der starter til foråret.

Jeg tror ikke selv, at der er et større antal kvinder, der vil føde hjemme, men jeg mener, det er helt nødvendigt, at denne mulighed præciseres i loven. Det er kvinderne, der skal vælge fødested, og ikke amtsrådene.

I den ny fødselsplanlægning, som altså starter her til foråret, bliver det derfor også understreget, at der skal være fire forskellige fødemuligheder for kvinderne. Der skal være mulighed for at føde hjemme. Der skal være mulighed for at føde ambulantly. Der skal være mulighed for at føde på almindeligt fødested. Endelig skal det være muligt for dem, der har behov for det, at føde på specialafdelinger. Kvinderne må så i samtale med deres egen læge og deres egen jordemoder finde frem til, hvad der er den helt rigtige løsning netop for den enkelte kvinde.

Dette kun om baggrunden for dette lovfor-slag, som jeg på mange måder anser for vældig vigtigt i en decentraliseringstankegang, men som også giver de enkelte mennesker – kvinderne i dette tilfælde – mulighed for at vælge, hvor de gerne vil føde.

Til fru Hanne Andersen skal jeg sige, at vetoet skal altså kun bruges i ganske særlige tilfælde. Som jeg har prøvet at beskrive det, er det bestemt ikke min hensigt, at jeg sådan skulle komme farende – eller at den til enhver tid siddende minister skulle komme farende – og nedlægge veto. Tværtimod er det netop tankegangen, at ministeren skal trække sig bort fra beslutningerne i amtsrådet. Dog er det nødvendigt, at man i særlige tilfælde, hvor der kan være tale om sundhedsfarlige ting, om jeg så må sige, kan træde ind og sige: dette her kan vi ikke acceptere.

Jeg vil gerne præcisere det i udvalget. Det er lidt vanskeligt for mig at gøre det her, fordi jeg meget nemt kan blive meget bastant og dermed udelukke nogle muligheder. Men man kunne f.eks. tage det eksempel, at hvis et amtsråd ønsker at nedlægge en funktion, en vital funktion, sådan at den slet ikke mere

findes i amtet, ja, så vil der være anledning for en minister til at gå ind og sige: kan det virkelig have sin rigtighed? Jeg vil gerne komme med yderligere eksempler, men jeg vil gerne understrege, at det er absolutte undtagelsestilfælde, og at det altid vil foregå efter indstilling fra sundhedsstyrelsen.

Jeg var meget glad for fru Dagmar Mørk Jensens indlæg, som netop præciserede tankegangen bag vetoet. Jeg er som sagt helt enig i, at det er en absolut undtagelsesbestemmelse. Det ligger også i det, jeg allerede har sagt.

Fru Hanne Andersen ville gerne have en frist, inden for hvilken man kunne nedlægge et sådant veto. Det har vi overvejet om der skulle være. Jeg mener ikke selv, det er nødvendigt at sætte sådan en frist, fordi de sager, der typisk vil være tale om, vil være så store sager, om jeg så må sige, at det allerede på et tidligt tidspunkt vil være kommet til ministerens kundskab, at der er de problemer i det pågældende amt. Derfor vil der være anledning til, at ministeren griber ind meget hurtigt. Men hvis man ønsker en sådan frist, skal jeg ikke være afvisende over for den. Det spørgsmål har som sagt været rejst, og vi har drøftet det forud for lovfor-slagets fremsættelse.

Fru Hanne Andersen savner fremtidige retningslinjer for planlægningsarbejdet og ville også gerne have taget visitationsreglerne og hele spørgsmålet om kautionsordningerne til rigshospitalet op. Hr. Poulsgaard var i samme forbindelse inde på spørgsmålet om de meget snævre amtsgrænser. Alle disse problemstillinger har jeg netop nedsat et udvalg om, som meget gerne hurtigt skulle blive færdig med at drøfte alle disse ting. Jeg mener altså, at det er en anden fase i forhold til det lovfor-slag, vi står med her. Jeg er helt enig i, at der er en hel række problemer på disse områder. Jeg er også enig med hr. Poulsgaard i, at det er en fuldstændig urimelig ordning med disse jerntæpper, der går ned mellem amterne. Derfor er vi altså allerede ved at se på det. Men det er altså en anden sag i forhold til det, vi taler om her.

Jeg skal takke fru Lizzie Lichtenberg, fru Bente Nielsen og CDs ordfører og sige til fru Birthe Hansen, at jeg tror, betænelighederne ved lovfor-slaget vil blive skubbet til side ved udvalgsarbejdet. Jeg skal meget gerne, som